

ἐκπέμπει ἀκαταπαύστως καπνὸν τὴν ἡμέραν καὶ πῦρ διὰ νυκτός, εἶναι δὲ ἀπρόσιτος εἰς ἄνθρωπον, διότι καλύπτεται ὑπὸ βαθυτάτης χιόνος καὶ αἱ κλιτύες του εἶναι παρὰ πολὺ ἀνωφερεῖς. Ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος του ὑπάρχει πελώριος βράχος, ὕψους 2,000 ποδῶν, καλούμενος «Ἡ Κεφαλή τοῦ Ἴνκα.» Οἱ Ἴνκα ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς τοῦ Περού, καὶ ἀντέστησαν σφοδρῶς εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς, ὅτε κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα, ὑπὸ τὸν Πιτζάρρο κατέκτησαν οὗτοι τὸ Περού. Ὑπάρχει λοιπὸν παράδοσις ὅτι αὐτὴ ἡ «Κεφαλή τοῦ Ἴνκα» ἦτο τὸ πάλαι ἡ κορυφή τοῦ κρατήρος, ἀλλ' ὅτι κατέπεσε τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ Ἰσπανοὶ ἐπνίξαν τὸν τελευταῖον Ἴνκα, Ἀταχουάλπα.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἐπεσεκλήθησαν τὴν Νεάπολιν καὶ εἶδον τὸν Βεζουβίου, δύνανται νὰ λάβουν ἰδέαν τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τοῦ Κοτοπαξί, ἐὰν φαντασθῶν ἠφαιστειὸν 15,000 πόδας ὑψηλότερον τοῦ Βεζουβίου, ἐκπέμπον πῦρ καὶ λάβαν ἀπὸ κορυφῆς καλυπτομένης εἰς ὕψος 3,000 ποδῶν μὲ βαθυτάτην χιόνα, καὶ ὠρυόμενον τόσον δυνατὰ ὥστε νὰ ἀκούηται εἰς ἀπόστασιν ἐνίοτε 600 μιλίων! Καὶ δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν ὠραιότητα τῆς θέας ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν Κουίτο ὁδοῦ, ἣτις διέρχεται παρὰ τοὺς πρόποδας 20 τῶν ὑψηλοτέρων ὀρέων τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἡμισφαιρίου, καὶ ἐκ τῶν 20 τὰ 3 εἶναι ἠφαιστεια!

ΘΕΑΤΡΟΝ

(Συνέχεια· ἰδὲ προηγούμε. φύλλον).

2) Ὁρχήστρα ἐλέγετο τὸ μέρος τὸ μεταξὺ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν καθισμάτων. Εἰς τὰ εἰρηπια τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ἐν Ἀθήναις, ἡ ὀρχήστρα εἶναι ἡμικύκλιον· ἀλλὰ τὸ σχῆμα τοῦτο εἶναι τῆς ὑστερας Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς (200 μ. Χ.), εἰς δὲ τοὺς ἀρχαίους καιροὺς ἡ ὀρχήστρα ἦτο κύκλος. Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἦτο ἡ *Θυμέλη* ἦτοι βωμὸς τοῦ Διονύσου. Εἰς τὴν ὀρχήστραν ἴστατο ὁ χορὸς, οἱ δὲ ὑποκριταὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

3) Ἡ *Σκηνή* ἦτο ὀλίγον τι ὑψηλότερα τῆς ὀρχήστρας. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος, ὁπόθεν ὠμίλου οἱ ὑποκριταί, ἐκαλεῖτο *λογεῖον* καὶ φαίνεται ὅτι ἦτο σανιδόστρωτον. Ὅπισθεν τοῦ λογεῖου διεκρίνετο κιονοστιχία, μὲ φραγμοὺς μεταξὺ τινῶν τῶν στηλῶν. Εἰς τὸν οὕτω ἀποτελούμενον τοῖχον ἦσαν τρεῖς θύραι, δι' ὧν εἰσέρχοντο καὶ ἐξέρχοντο οἱ ὑποκριταί. Ὁμοίως ἐκατέρωθεν τοῦ *λογεῖου* ἦτο δωμάτιόν τι *παρασκήριον* καλούμενον, ὅπου ἐφυλάττοντο αἱ μηχαναὶ τοῦ θεάτρου, τὰ ἐνδύματα τῶν ὑποκριτῶν κτλ.

Ἡ σκηνογραφία τῶν παραστάσεων ἦτο ἀπλουστάτη. Συνήθως ἐχρειάζετο νὰ φαίνεται ναὸς ἢ βασιλικὸν ἀνάκτορον. Εἰς τοῦτο ἐχρησίμευεν ἡ κιονοστιχία, τὴν ὁποῖαν ἀνεφέραμεν. Ἐπειτα ἐκατέρωθεν τῆς σκηνῆς ἦσαν αἱ *περιακτοὶ*—δύο μεγάλα τριγωνικὰ πρίσματα, ἐζωγραφισμένα μὲ διάφορον σκηνογραφίαν ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς. Ὁταν ἤθελον ν' ἀλλάξωσι τὴν ὄψιν τῆς σκηνῆς, ἐστρεφον τὰς περιάκτους ὥστε νὰ φανῇ ἄλλη σκηνογραφία.—Ὑπεράνω τοῦ λογεῖου ἦτο τὸ *θεολογεῖον*, μηχανὴ τις ὑψηλὴ ὅπου ἐνεφανίζοντο οἱ θεοί, ὡσάντις ὑπῆρχον τοιοῦτοι εἰς τὸ δράμα. Ἐλέγετο δὲ καὶ *μηχανὴ* ἀπλῶς, ἐξ οὗ καὶ ἡ φράσις «θεὸς ἐκ μηχανῆς». Εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα ἦτο τὸ λεγόμενον *βροντεῖον* καὶ *κεραυνοσκαπεῖον*, ὅπου παρίστανον βροντὰς καὶ ἀστραπάς.

Κατ' ἀρχὰς ὑπῆρχεν εἰς μόνος ὑποκριτῆς· ἔπειτα ὁ Αἰσχύλος συνέγραψε τραγωδίας ἀπαιτούσας δύο καὶ τρεῖς, ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος τῶν τριῶν ἐγένετο ὁ κανὼν εἰς ὅλα τὰ ἀρχαῖα δράματα· ὑπῆρχον πρὸς τούτοις καὶ βωβὰ πρόσωπα, ὡς ὑπῆρξεν, δορυφόροι κτλ. Οἱ ὑποκριταὶ καθὼς καὶ ὁ χορὸς ἔφερον *προσωπεῖα*.

Αἱ παραστάσεις ἤρχιζον ἀπὸ τὸ πρῶν καὶ διήρχον ὅλην τὴν ἡμέραν· ἡ ἐπιδοκιμασία ἐγένετο καθὼς καὶ σήμερον διὰ χειροκροτημάτων καὶ ὁμοίως τὸ ἐναντίον διὰ συριγμῶν. Ὅταν ἤθελον νὰ ἐπαναληθῇ χωρίον τι, ἐφώναζον «αὐθις».

Μὲ τοὺς Ῥωμαίους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄνθρωποι ὑλικοὶ μᾶλλον ἢ διανοητικοί, τὸ θεάτρον δὲν ἠδουκίμησε πολὺ, ἀλλὰ ταχέως ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τῶν θηριομαχιῶν καὶ τοιοῦτων αἱματηρῶν θεαμάτων.

— Ὅα σῆς φανῇ ἀπίστευτον τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, καὶ ἤμωσ εἶναι ἀληθέστατον καὶ μαρτυρεῖ πῶς αἱ προλήψεις δύνανται νὰ σύρωσι τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βίτης, οὕτως εἰπεῖν.

Ὁ πρῶτος Γερμανικὸς σιδηροδρόμος, μεταξὺ Νυρεμβέργης καὶ Φύρτ, ἐγκαινιάσθη τὴν 7 Δεκεμβρίου 1835, ἀφοῦ οἱ ἱδρυταὶ αὐτοῦ πολλὰ ὑπερενίκησαν προσκόμματα. Οὕτω λόγου χάριν ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἐγγράφον γνωμοδότησιν τῆς Βασιλικῆς Συγκλήτου τῶν Ἰατρῶν, περὶ τοῦ ἐπιβλαβοῦς ἢ μὴ τῆς διὰ σιδηροδρόμου συγκοινωνίας ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν. Ἀποσπῶμεν μέρος τοῦ ἐγγράφου τοῦτου: «Ἡ δι' ἀτμαμάξων κινήσεις πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ὡς ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως ταύτης ἀφεύκτως θὰ προξενήσῃ εἰς τοὺς ἐπιβάτας πᾶθος τι τοῦ ἐγκεφάλου καλούμενον *delirium furiosum*. Καὶ ἂν ἀκμῆ οἱ ἐπιβάται ὅα ἤθελον νὰ βίψοκινδυνεύουσιν, ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε τοῦλάχιστον νὰ προστατεύσῃ τοὺς θεατάς. Διότι ἀπλῶς ἡ θέα ἀτμαμάξης διερχομένης τόσον ταχέως θὰ προξενῇ καὶ αὐτὴ τὴν ῥηθεῖσαν νόσον τοῦ ἐγκεφάλου. Διὰ τοῦτο, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐπιτρέψῃ τοὺς σιδηροδρόμους, πρέπει νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως ἐγκλείωνται αἱ γραμμαὶ ἐκατέρωθεν μὲ ὑψηλὸν σανίδωμα διὰ νὰ διέρχωνται ἀόρατοι αἱ ἀμαξοστιχίαι!» κτλ. κτλ. Τὸ ἐγγράφον τοῦτου διατηρεῖται ἀκμῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου ἐκεῖνου. Εὐτυχῶς ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἔσχε τὴν νοημοσύνην νὰ μὴ τὸ δημοσιεύσῃ τότε!